

унесе, по слѣдитъ на въображението на Конрада, тамъ дѣто се твориже човѣшките сѫдбии — надъ звѣздитъ, надъ въртеха на сферитъ, тамъ дѣто единъ другъ се досѣгатъ, Твореца и Творението! ¹ Цѣлата поема, а най-вече третата ѹ часть, не се отличава съ ясност, но нима всѣкога ясността е признакъ на гения? Най-често водата бива бистра и ясна . . .

И слѣдъ като поета е работилъ до послѣдни дни на живота си надъ пея, Задушница исцѣло си остава сѣ тѣй халтава откъмъ външна и вѫтрѣшна композиционна страна; но въпреки този ѹ недостатъкъ, тя, по високопоетически достоинства, заема място между малкото поетически творения, въ които трепти безумната усмивка на гения. Задушница е отъ рода на Гетеевия Faustъ, Байроновия Manfredъ и Ибсеновия Brandъ. Въ творения отъ подобенъ характеръ да се дира опрѣдѣленъ планъ въ тѣхното външно и вѫтрѣшно развитие, хармония на отдельните части, съ една рѣчъ да се прилага на тѣхъ обикновенниото мярило на критиката е просто прѣстѣпление. Колкото откъслечни и несвѣрзани да сѫ тѣ на гледъ, въ тѣхъ е видетъ гордия полетъ на гения — а за него обикновенитѣ граници сѫ неизнайни. Той се възема надъ тѣхъ и неговата пѣсень е звѣзда отвѣдъ тоя свѣтъ. ² При естетичната наслада отъ четението на такива поетически творения се примѣся и мѣка, защото обикновенно тѣ сѫ рожби на страданията на твореца имъ, страдания на неуравновѣсень духъ, довожданъ до иступление отъ тѣхъ. И не една страница отъ Задушница е писана отъ Мицкевича въ състояние на иступление. Така напримѣръ, знаменитата импровизация, въ третата часть на Задушница, е написана въ една ноќь и когато на утринята Одинецъ, най-блiskия приятелъ на Мицкевича, влиза въ стаята му, намира го пространъ на пода до леглото, изнемощенъ падналъ въ безсъзнание. Та и цѣлата тая дивна драматическа поема носи характеръ на импровизация, на нѣщо излѣно непосрѣдствено отъ кипежа на чувства, въ състояние на екстазъ, близъкъ до екстаза на библейските пророци, и съ такъвъ мощнъ визионеренъ езикъ, какъвто го има само въ Библията и въ Ницчевия Зара-

¹ Стихове отъ Импровизацията. Задушница III ч.

² Пакъ тамъ.